

Rezultatele foarte problematice ale acestor învățați sînt bazate pe compararea limbei noastre cu cea albaneză și pe admiterea prealabilă că Dacii erau de același neam cu Albanezii.

14. Limba autohtonilor era indogermanică, fără ca să se poată preciza anume grupul din care făcea parte.

Miklosich, Kopitar, Schuchardt, Hasdeu, l. c. susțin că limba autohtonilor a fost albaneza antică. *Gr. Tocilescu* (Dacia înainte de Romani, București, 1880, p. 509—615), după ce înșiră părerile deosebite ale altor autori care au susținut că limba autohtonă era ori germană, ori celtă, ori slavă, conchide că ea nu era nici germană, nici celtă, nici slavă, ci tracă, adică din grupul greco-italic.

15. Din limba Dacilor și a Geților se cunosc următoarele elemente lexicе: a) nume de persoane la scriitorii greci și latini *Appianus, Aurelius Victor, Dio Cassius, Diodorus, Florus, Frontinus, Herodianus, Horatius, Iustinus, Iornandes, Orosius, Plutarcus, Pausanias, Polyaeus, Plinius j., Photius, Strabo, Suetonius, Trebellius Pollio, Thucydides, Xenophon*, precum și în inscripții; b) nume de cetăți, munți, râuri, popoare la *Ptolemaeus, Plinius, tabula peutingeriana* *), *Ammianus Marcellinus*, inscripții; c) numiri de plante (36) la *Pe-*

*) *Tabula Peutingeriana*, numită astfel după învățatul de la Augsburg, Conrad Peutinger, an. 1540, care a posedat-o, este o copie scoasă în sec. XIII după o hartă geografică a imperiului roman făcută sub împăratul Septimius Severus (222—235 p. Chr)